

Uppt. av Sven Ljibell

efter Frans Joha Sadeloh

i Asyoje.

-1925-

Anmärkingar:

Kammarkind tid
tit Anna su

Den rysarna skulle öppna hvarne Norrköping,
va det en vikkolands bonne, som fick penga av
ryssen för te hjälpe dom och komme in. Han
hade ingde penga hemma. Han rissla och for
utet. Hustrun var ärselig för att pengarna han
hade och sa till grannarna, att det var ingde
bättre fönt, när han inga penga hade. Den
rysarna kom seglande, kom bonnan hit ut till
Asyoje och vilde de Asyoje komma med sig. Bonnan
sa till dem hemma, att han skulle ut hit och be-
stätt sig alkohorer. för att de inte skulle ang,
(värd!)

14

ved han havde fåt ænder. Men loten han ville
 inte bli landfjærdare, utu vicko honom till a
 lott p^o Arbo. Han tog emot pengarna av Bonden
 ju^o an^o loten den in. Dit gjade han odes?
 Bonden stog med sin man^o ogge p^o en^o bag^o och
 flagsade med en rit duk ju^o an^o vis^o pa^o de
 skulle kom^o i land. Men dit var a^o bearing,
 som skand^o den, p^o de segle ut igen. O-4
 loten tog de med sig: Och pa^o han aldrig hem
 mer, ju^o d^o hade de hal^o kussit honom, som A
 Sjunde med Bonden.

Uppt. av *Jon Lijkes*

Anmärkingar:

efter *Jon Johan Pöderholm*i *Aspöjs*

- 1745 -

Det var en, som de kallte för deras tankare.

- Fara brukade berätta om den. - Faren hade fått honom i skolan. Men där ville han inte hålla sig. Men faren tvingade honom. Men så dog faren, och då kastade han alla böckerna och för honom. Han tog antihögrens själ. Han tog befälningssman med sig ut för ägorna. Och jag fick en säkerhet i befälningssman och så: "Här så vi inte åter, här så vi hade." Han bodade om sig en annan sätt. Och då så befälningssman, att det var konstigt, att han hade lärt sig sig mycket i akademien för en konst tid. Han satte en viss sig alla redskap. (Vänd!)

På skottbånan satte han: "Ej slud, ej dag uttånas jag." Det mentes, att den skulle se sig på tist, att den allri gick lånas ut. På svimbor satte han: "Griss små må afti ja", se att inte jigerna skened sloms bort den. När han kan åt, se se kan thi dan:

"Den, som vill, se världe kung rum'
 var have och dräng, hur kan kan.
 Men jag har behst på min egen grunn
 or a behst min egen man."

Det gick ha riktigt för honom, för han
 skytte med fullt riktigt.